

Rapport

Rapport naar aanleiding van een klacht over de politie-eenheid Den Haag.

Datum: 2 maart 2015

Rapportnummer: 2015/046

Klacht

Verzoeker klaagt erover dat hij op 27 oktober 2013 door de politie is aangehouden. Ook klaagt hij over de manier waarop dit is gebeurd. Verder klaagt verzoeker over de wijze waarop de politie hem vervolgens op het politiebureau heeft bejegend. Volgens verzoeker heeft de politie hem geïntimideerd, geschopt en is er geen arts bij hem geweest.

Bevindingen

Algemeen

1. Verzoeker is taxichauffeur en bevond zich op 27 oktober 2013 's nachts met zijn taxi op een taxistandplaats in Den Haag. Nadat de politie verzoeker om zijn rijbewijs had gevraagd, werd verzoeker aangehouden en naar het politiebureau gebracht.

Visie verzoeker

2. Volgens verzoeker kwam politieambtenaar M. opeens naar hem toe en vroeg hij verzoeker zonder enige reden naar zijn rijbewijs. Verzoeker vroeg: "Waarom?". In de oorspronkelijke klacht schrijft verzoeker dat hij geen antwoord kreeg. In een latere brief schrijft verzoeker dat M. zei: "Je rijbewijs of ik ga nu in je boeken kijken". Verzoeker stelt dat hij zijn rijbewijs wilde tonen, maar M. plotseling heel agressief werd en zijn arm vastpakte. Daarna kwamen er nog een paar politieambtenaren bij. Volgens verzoeker heeft de politie hem met grof geweld in de boeien geslagen. Vervolgens heeft de politie hem in de politibus gegooid. Volgens verzoeker heeft hij zich niet verzet. Verzoeker stelt dat zijn hart pijn deed. Hij vermoedt dat dit kwam doordat de te strak aangelegde handboeien de doorbloeding hinderden. Op het politiebureau werd verzoeker in een cel gezet. Volgens verzoeker heeft de politie op het politiebureau platte opmerkingen naar hem gemaakt, begon de politie hem te intimideren en riep de politie: "Opstaan, opstaan" en/of: "Wakker worden, wakker worden". Verzoeker stelt verder dat een politieambtenaar hem zomaar heeft geschopt. Volgens verzoeker is er op het politiebureau geen arts bij hem geweest. Er is wel iemand in verzoekers cel geweest die stelde arts te zijn, maar volgens verzoeker was dit geen arts. Verzoeker kan namelijk zien wie arts is en wie politieambtenaar is. Tijdens de klachtbehandeling door de politie heeft verzoeker aangegeven dat hij op het politiebureau onwel was geworden en hij daarom niet meer weet wat gezegd en gedaan is. Nadat verzoeker zijn spullen terugkreeg, is hij het politiebureau uitgesleept en op de stoep gegooid. Volgens verzoeker wilden voorbijgangers hem helpen, maar werden zij door de politie weggestuurd. Volgens verzoeker heeft de politie gezegd: "Er ligt een dronken Pool op de stoep, er is niks aan de hand". Opeens pakte een politieambtenaar verzoekers werkomzet uit zijn broekzak en liep weg met de woorden: "Hij zal zeker achter zijn geld aan rennen".

3. Volgens verzoeker staan er camera's op de plek waar hij is aangehouden en zouden er camerabeelden moeten bestaan van zijn aanhouding. Verder stelt verzoeker dat er camerabeelden moeten zijn gemaakt in zijn cel op het politiebureau en hierop te zien zou moeten zijn dat hij is geschopt. Ook hangen er volgens verzoeker camera's buiten het politiebureau. Hij stelt daarom dat er camerabeelden moeten zijn gemaakt van de wijze waarop hij het politiebureau heeft verlaten. Uit de stukken die de Nationale ombudsman in zijn bezit heeft, blijkt dat verzoeker bij brief van 9 december 2013 de politie heeft gewezen op mogelijke camerabeelden die kunnen zijn gemaakt van zijn aanhouding.

Informatie politie

4. Tijdens de interne klachtbehandeling door de politie hebben zes betrokken politieambtenaren verklaringen afgelegd. Drie van deze ambtenaren hebben alleen contact met verzoeker gehad op het politiebureau. Uit de verklaringen van de betrokken politieambtenaren komt het volgende naar voren. Politieambtenaar M. heeft aangegeven dat de taxi van verzoeker dwars over de straat stond en daarbij de straat blokkeerde voor andere weggebruikers. M. had niet de intentie om verzoeker te bekeuren. Hij wilde verzoeker aanspreken op zijn parkeergedrag en een kleine controle uitoefenen. M. stelt dat hij zeker vijftien keer verzoekers rijbewijs heeft gevorderd. Verzoeker gaf zijn rijbewijs niet. De ene keer deed verzoeker alsof hij M. niet verstond, later vond hij dat de politie hem altijd moest hebben en weer later reageerde verzoeker helemaal niet. Uiteindelijk heeft M. verzoeker luid en duidelijk gewaarschuwd dat hij zou worden aangehouden als hij zijn rijbewijs niet zou geven. Verzoeker reageerde niet op deze waarschuwing. Volgens M. was hij door het gedrag van verzoeker genoodzaakt om hem aan te houden. Toevallig hadden politieambtenaren V. en Z. hun politieauto vlakbij geparkeerd en waren zij getuige van het gesprek tussen verzoeker en M. De verklaringen van Z. en V. ondersteunen de verklaringen van politieambtenaar M.

5. Verzoeker is aangehouden vanwege het niet voldoen aan de vordering om zijn rijbewijs te tonen. Verzoeker wilde niet meelopen naar de politieauto en bleef staan. Vervolgens is verzoeker in de handboeien gezet, omdat hij geen medewerking verleende. Verzoeker wilde de politiebus niet in en liet zich vallen. De politie was genoodzaakt om verzoeker de bus in te tillen. Z. en V. hebben verzoeker naar het politiebureau gebracht. Op het politiebureau ging verzoeker op de grond liggen en deed hij alsof hij ernstige hartklachten had. Verzoeker is ingesloten in een observatiecel. Verzoeker hield zich slap en moest naar de cel worden geholpen. Korte tijd later kwam de arts op het politiebureau aan. De arts heeft verzoeker bezocht en stelde vervolgens dat verzoeker zijn klachten simuleerde. De politie ontkent verzoeker te hebben geschopt. Eén van de betrokken politieambtenaren heeft aangegeven dat zij tijdens een controle wel heeft geprobeerd om contact met verzoeker te krijgen door een keer aan zijn arm te schudden. Nadat de identiteit van verzoeker was vastgesteld, heeft M. verzoeker een bekeuring gegeven voor het niet voldoen aan de vordering zijn rijbewijs te tonen. Vervolgens is verzoeker naar buiten begeleid. Daar ging hij onmiddellijk weer op de grond liggen of zitten. Verzoeker wilde zijn ingenomen portemonnee niet aanpakken en toen heeft de politie die in verzoekers kleding gestopt. De politie heeft verzoeker buiten op de stoep laten liggen,

maar zij heeft verzoeker wel regelmatig in de gaten gehouden om te zien hoe het met hem ging. Uiteindelijk is verzoeker opgehaald door een taxichauffeur.

6. Op het politiebureau is verzoeker in een observatiecel geplaatst. Deze cel is voorzien van een camera. Tijdens de interne klachtbehandeling heeft de klachtencommissie gesteld dat, nu verzoeker zich daags na het incident beklaagde, het veiligstellen van deze camerabeelden wellicht zou hebben kunnen bijdragen aan een duidelijker beeld van de situatie. Naar aanleiding van vragen van de Nationale ombudsman heeft de politie laten weten dat het niet uitgesloten is dat de aanhouding van verzoeker is vastgelegd door camera's van de politie. Deze beelden zijn echter niet definitief vastgelegd en zijn dan ook na 28 dagen automatisch overschreven. Bij het politiebureau hangen diverse camera's en het vertrek van verzoeker is volgens de politie vastgelegd op camera-beelden. Deze beelden zijn eveneens niet definitief vastgelegd en zijn na 28 dagen automatisch overschreven.

Visie politiechef

7. In het kader van de interne klachtbehandeling heeft de politiechef de klachten van verzoeker niet gegrond verklaard. Volgens de politiechef was politieambtenaar M. bevoegd om verzoeker aan te spreken op zijn parkeergedrag en was hij bevoegd om verzoeker naar zijn rijbewijs te vragen. De politiechef was dan ook van mening dat de staandehouding niet onrechtmatig of onbehoorlijk was. De politiechef stelde verder dat vaststaat dat verzoeker geen medewerking verleende aan het verzoek om zijn rijbewijs te tonen. Daarom kon verzoeker worden aangehouden ter identificatie. De politiechef achtte het niet onaannemelijk dat verzoeker fysiek en passief verzet pleegde tegen de overbrenging naar het politiebureau. Volgens de politiechef maakte dit verzoeker tot een onberekenbare arrestant. Hij vond het daarom niet onredelijk dat verzoeker geboeid werd overgebracht. Verder stelde de politiechef dat de arts die verzoeker op het politiebureau heeft bezocht van oordeel was dat de aanhouding, de ophouding en het heenzenden van verzoeker medisch gezien niet onverantwoord was. De politiechef had geen aanwijzingen dat de politie verzoeker aan zijn lot heeft overgelaten. Daarnaast stelde de politiechef dat het roepen van 'wakker worden' of 'opstaan' niet als intimiderend kan worden aangemerkt. Verder is het duiden van verzoeker als Pool - voor zover dit zou zijn gebeurd - volgens de politiechef niet discriminerend. Mocht de politie verzoeker als dronken Pool hebben betiteld, dan is volgens de politiechef sprake van onfatsoenlijke bejegening. De stelling van verzoeker dat de politie zou hebben gerommeld met zijn portemonnee om zich te vermaken, achtte de politiechef niet plausibel.

Beoordeling

Aanhouding

8. Het is een vereiste van behoorlijk overheidsoptreden dat grondrechten van burgers worden gerespecteerd. In dit geval gaat het om bescherming van het recht op

persoonlijke vrijheid dat gewaarborgd is in verdragen en de Grondwet. Bij uitoefening van een bevoegdheid tot aanhouding wordt inbreuk gemaakt op dit grondrecht.

9. Nu M. heeft verklaard dat de taxi van verzoeker dwars over de straat geparkeerd stond en daarbij de straat blokkeerde voor andere weggebruikers, gaat de Nationale ombudsman ervan uit dat M. vond dat verzoekers taxi het verkeer hinderde of kon hinderen. Een voertuig op een zodanige wijze laten staan waardoor op de weg gevaar wordt/kan worden veroorzaakt, dan wel het verkeer wordt/kan worden gehinderd, is opgenomen in de bijlage bij de Wet administratiefrechtelijke handhaving verkeersvoorschriften (Wahv) (zie ook artikel 5 van de WWV, zie Achtergrond). Daaruit volgt dat toen politieambtenaar M. verzoeker naar zijn rijbewijs vroeg, hij toezicht hield in het kader van de Wahv. Als toezichthouder kon M. op grond van artikel 5:16 van de Algemene wet bestuursrecht inlichtingen van verzoeker vorderen (zie Achtergrond). Uit artikel 34 van de Wahv volgt dat het niet voldoen aan de vordering om inlichtingen te verstrekken een strafbaar feit is (zie Achtergrond).

10. Nu M. van mening was dat de geparkeerde taxi van verzoeker hinder veroorzaakte of kon veroorzaken, kon M. verzoeker naar zijn rijbewijs vragen. Verzoeker stelt dat hij M. zijn rijbewijs wilde tonen, maar M. plotseling heel agressief werd en zijn arm vastpakte. M. stelt dat hij zeker vijftien keer verzoekers rijbewijs heeft gevorderd, maar verzoeker zijn rijbewijs niet wilde tonen. De verklaringen van V. en Z. ondersteunen deze verklaring van M. Het komt de Nationale ombudsman niet logisch voor dat – zoals verzoeker stelt – politieambtenaar M. verzoeker vroeg zijn rijbewijs te tonen en M. (vrijwel) direct zonder aanleiding heel agressief werd en verzoekers arm beetpakte zonder af te wachten of verzoeker zijn rijbewijs zou tonen. Ervan uitgaande dat verzoeker geen medewerking verleende aan het verzoek zijn rijbewijs te tonen, kon M. verzoeker aanhouden om op die manier zijn identiteit vast te stellen. De Nationale ombudsman is dan ook van oordeel dat de politie met de aanhouding van verzoeker het recht op persoonlijke vrijheid voldoende heeft gerespecteerd.

De onderzochte gedraging is in zoverre behoorlijk.

Boeien

11. Het is een vereiste van behoorlijk overheidsoptreden dat grondrechten van burgers worden gerespecteerd. In artikel 11 van de Grondwet is bepaald dat een ieder het recht heeft op onaantastbaarheid van zijn lichaam; aan dit recht kunnen bij of krachtens de wet beperkingen worden gesteld. Het aanleggen van handboeien vormt een inbreuk op de lichamelijke integriteit van de betreffende persoon. In artikel 22 van de Ambtsinstructie voor de politie, de Koninklijke marechaussee en andere opsporingsambtenaren is bepaald dat een politieambtenaar een aangehouden verdachte ten behoeve van het vervoer handboeien kan aanleggen (zie Achtergrond). Het gebruik van handboeien is slechts toegestaan als dit noodzakelijk is vanwege vluchtgevaar of gevaar voor de veiligheid van de verdachte, van de betrokken ambtenaar of van derden. Het aanleggen van handboeien mag geen automatisme zijn.

12. Volgens de politie wilde verzoeker niet meelopen naar de politieauto en bleef hij staan. Hoewel de Nationale ombudsman zich kan voorstellen dat dergelijk gedrag irritatie kan opwekken, is hij van oordeel dat de politie in dit geval onvoldoende concrete aanwijzingen had op grond waarvan zij kon concluderen dat sprake was van gevaar voor de veiligheid van derden of de politie zelf of van vluchtgevaar. Het enkele niet meewerken is hiervoor niet voldoende. Hierbij is ook meegewogen dat ter plaatse drie politieambtenaren aanwezig waren, zodat het aanleggen van handboeien niet nodig was om verzoeker in het politiebuisje te krijgen. Als verzoeker zich vervolgens verzet zou hebben door bijvoorbeeld zwaaiende bewegingen te maken, had alsnog overgegaan kunnen worden tot het boeien. De politie heeft met het boeien van verzoeker het recht op onaantastbaarheid van het lichaam dan ook niet voldoende gerespecteerd.

De onderzochte gedraging is in zoverre niet behoorlijk.

Intimidatie

13. Het is een vereiste van behoorlijk overheidsoptreden dat de overheid de burger respecteert, hem fatsoenlijk behandelt en hulpvaardig is.

14. Wat betreft de intimidatie door de politie is verzoeker weinig concreet. Het roepen van: "Opstaan" en/of "Wakker worden" acht de Nationale ombudsman op zichzelf onvoldoende om te spreken van intimidatie. Voor het overige heeft de Nationale ombudsman onvoldoende concrete aanknopingspunten voor verzoekers stelling dat hij zou zijn geïntimideerd door de politie. De Nationale ombudsman ziet dan ook geen, althans onvoldoende, grond voor het oordeel dat de politie het vereiste van fatsoenlijke bejegening zou hebben geschonden door verzoeker te intimideren.

De onderzochte gedraging is in zoverre behoorlijk.

Het niet bezocht zijn door een arts

15. De Nationale ombudsman acht het onaannemelijk dat verzoeker op het politiebureau niet is bezocht door een arts. De betrokken politieambtenaren hebben hierover eensluidend verklaard. Het is niet goed voorstelbaar dat zij over dit punt een leugenachtige verklaring zouden afleggen. Verzoeker heeft hier slechts tegenover gesteld dat de persoon die hem heeft bezocht en stelde arts te zijn, geen arts was omdat verzoeker kan zien wie arts is en wie politieambtenaar is. De Nationale ombudsman gaat uit van de juistheid van de verklaringen van de politieambtenaren. Dat betekent dat deze klacht feitelijke grondslag mist.

Schop

16. Verzoeker stelt dat hij op het politiebureau is geschopt door een bepaalde politieambtenaar. Deze politieambtenaar ontkent dit en stelt alleen te hebben geprobeerd contact met verzoeker te krijgen door een keer aan zijn arm te schudden. Nu de verklaring van verzoeker op dit punt tegenover die van de betrokken politieambtenaar staat, onthoudt de Nationale ombudsman zich van een oordeel over deze klacht.

Bejegening buiten het politiebureau

17. Verzoeker stelt dat hij het politiebureau uitgesleept is en op de stoep gegooid is. Ook stelt verzoeker dat de politie buiten het politiebureau zijn werkomzet uit zijn broekzak pakte, wegliep en zei: "Hij zal zeker achter zijn geld aan rennen". De politie heeft aangegeven dat toen verzoeker het politiebureau mocht verlaten, hij niet wilde lopen en hij ondersteund door de politie naar buiten is gebracht. Verder hebben meerdere politieambtenaren verklaard dat verzoeker zijn portemonnee niet wilde aanpakken en de politie de portemonnee daarom in verzoekers kleding heeft gestopt. De Nationale ombudsman acht zich niet in staat een oordeel te geven over de bejegening van verzoeker toen hij uit het politiebureau is verwijderd. Van de politie mag verwacht worden dat zij ook met een tegenwerkende persoon professioneel omgaat als deze uit het politiebureau wordt verwijderd. Weliswaar is er reden voor twijfel over de geloofwaardigheid van verzoeker in zijn klachten over de bejegening; het is niet goed voorstelbaar dat de politie zich heeft gedragen zoals hij in detail verklaart. Nu ervan uitgegaan moet worden dat er camerabeelden moeten hebben bestaan van de gang van zaken op het politiebureau en die beelden niet zijn veiliggesteld (zie hierna), blijft er echter twijfel bestaan over de behoorlijkheid van het politieoptreden op het bureau. Daarom onthoudt de ombudsman zich van een oordeel over dit klachtonderdeel.

Camerabeelden

18. Naar aanleiding van de stelling van verzoeker dat er camerabeelden zouden bestaan van verschillende voorvallen met de politie waarover hij klaagt, is gebleken dat deze mogelijke camerabeelden niet zijn veiliggesteld en daarom automatisch zijn overschreven. Naar aanleiding hiervan overweegt de Nationale ombudsman als volgt.

19. Het beginsel van fair play houdt voor overheidsinstanties in dat zij burgers de mogelijkheid geven om hun procedurele kansen te benutten. Dit brengt onder andere met zich mee dat de politie camerabeelden die achteraf aan een objectieve vaststelling van de feiten zouden kunnen bijdragen dient veilig te stellen als een burger daar in het kader van een klachtbehandeling tijdig om verzoekt.

20. Hoewel verzoeker niet expliciet heeft geklaagd over het niet veilig stellen van camerabeelden, geeft de ombudsman uit eigen beweging een oordeel daarover. Daarbij zijn verschillende momenten te onderscheiden: beelden van de aanhouding, beelden uit de observatiecel en beelden van het vertrek uit het politiebureau en de bejegening op de stoep voor het bureau.

21. Uit de stukken die de Nationale ombudsman heeft ontvangen, komt naar voren dat verzoeker bij brief van 9 december 2013 heeft gewezen op de mogelijkheid van het bestaan van camerabeelden van zijn *aanhouding*. Verzoeker is op 27 oktober 2013 aangehouden. Dit betekent dat verzoeker later dan 28 dagen na zijn aanhouding heeft gewezen op mogelijke camerabeelden van zijn aanhouding. Op dat moment waren eventuele camerabeelden dan ook al automatisch overschreven. Nu niet is gebleken dat verzoeker de mogelijkheid van het bestaan van deze camerabeelden eerder aan de orde heeft gesteld, is de Nationale ombudsman van oordeel dat de politie niet kan worden

verweten dat zij deze mogelijke camerabeelden niet tijdig heeft veiliggesteld. In alle redelijkheid kan immers niet van de politie worden verwacht dat zij, van alle aanhoudingen in het openbaar waarvan mogelijk camerabeelden bestaan, uit zichzelf de camerabeelden veiligstelt.

22. Op het politiebureau is verzoeker in een *observatiecel* geplaatst. Deze cel is voorzien van een camera. De klachtencommissie heeft in het kader van de interne klachtbehandeling overwogen dat het tijdig veiligstellen van de camerabeelden die in deze cel zijn gemaakt wellicht had kunnen bijdragen aan een duidelijker beeld van de situatie. De Nationale ombudsman sluit zich aan bij dit oordeel van de klachtencommissie. De politie had binnen enkele dagen na het voorval met verzoeker een klacht van hem ontvangen. Door de camerabeelden die zijn gemaakt in de observatiecel niet tijdig veilig te stellen, heeft de politie het vereiste van fair play geschonden. Dat verzoeker in zijn klacht niet heeft gewezen op het bestaan van deze camerabeelden, maakt het oordeel van de Nationale ombudsman niet anders. De politie had immers op basis van eigen informatie kunnen weten dat verzoeker in een observatiecel was geplaatst en er dus camerabeelden van zijn verblijf in die cel bestonden. Nu verzoeker klaagde over de wijze waarop hij door de politie was behandeld in de observatiecel, had de politie de camerabeelden uit eigen beweging veilig dienen te stellen.

23. Verzoeker klaagde enkele dagen na het voorval bij de politie ook over de wijze waarop de politie hem heeft behandeld bij zijn *vertrek uit het politiebureau* en over de bejegening van de politie toen verzoeker op de stoep voor het politiebureau lag. Nu er diverse camera's hangen rond het politiebureau, had deze klacht van verzoeker voor de politie aanleiding moeten vormen voor het veiligstellen van de camerabeelden die zijn gemaakt van het vertrek van verzoeker uit het politiebureau. Naar het oordeel van de Nationale ombudsman had de politie ook deze beelden uit eigen beweging veilig dienen te stellen. De politie weet immers zelf dat er camera's rond het politiebureau hangen en er (waarschijnlijk) beelden zijn gemaakt van het vertrek van verzoeker. Door deze beelden niet veilig te stellen, heeft de politie het vereiste van fair play geschonden.

Het niet veilig stellen van camerabeelden uit de observatiecel en op het politiebureau acht de Nationale ombudsman dan ook niet behoorlijk.

Conclusie

De klacht over de onderzochte gedragingen van de politie-eenheid Den Haag, die wordt toegerekend aan de politiechef van de eenheid Den Haag, is gegrond ten aanzien van het boeien, wegens het niet voldoende respecteren van het recht op onaantastbaarheid van het lichaam.

Ten aanzien van de klacht dat de politie verzoeker zou hebben geschopt op het politiebureau en de klacht over de bejegening van verzoeker bij het verlaten van het politiebureau onthoudt de Nationale ombudsman zich van een oordeel.

De klacht over de onderzochte gedragingen van de politie-eenheid Den Haag, die wordt toegerekend aan de politiechef van de eenheid Den Haag, is voor het overige niet gegrond.

Dat de camerabeelden uit de observatiecel en de camerabeelden die zijn gemaakt van het vertrek van verzoeker uit het politiebureau niet zijn veilig gesteld, acht de Nationale ombudsman niet behoorlijk, wegens schending van het vereiste van fair play.

De Nationale ombudsman,

mr. F.J.W.M. van Dooren,
waarnemend ombudsman

Achtergrond

Wet administratiefrechtelijke handhaving verkeersvoorschriften

Artikel 2

1. Ter zake van de in de bijlage bij deze wet omschreven gedragingen die in strijd zijn met op het verkeer betrekking hebbende voorschriften gesteld bij of krachtens de Wegenverkeerswet 1994, de Wet aansprakelijkheidsverzekering motorrijtuigen, de Provinciewet of de Gemeentewet, kunnen op de wijze bij deze wet bepaald administratieve sancties worden opgelegd. Ingeval een administratiefrechtelijke sanctie wordt opgelegd zijn voorzieningen van strafrechtelijke of strafvorderlijke aard uitgesloten.
2. Als gedragingen in de zin van het eerste lid worden niet beschouwd die gedragingen waarbij letsel aan personen is ontstaan of schade aan goederen is toegebracht.
3. Voor elke gedraging bepaalt de in het eerste lid bedoelde bijlage de aan de Staat te betalen geldsom. Deze geldsom kan per gedraging niet meer zijn dan het bedrag van de geldboete van de eerste categorie.
4. De in het derde lid bedoelde geldsom wordt voor personen die ten tijde van de gedraging nog geen zestien jaar oud waren, gehalveerd.
5. De in het eerste lid bedoelde bijlage kan bij algemene maatregel van bestuur worden gewijzigd. De voordracht van deze algemene maatregel van bestuur wordt niet eerder gedaan dan vier weken nadat het ontwerp aan beide kamers der Staten-Generaal is overgelegd.
6. Een algemene maatregel van bestuur, als bedoeld in het vijfde lid, wordt vastgesteld op voordracht van Onze Minister en Onze Minister van Infrastructuur en Milieu.

Artikel 3

1. Met het toezicht op de naleving van de in artikel 2, eerste lid, bedoelde voorschriften zijn belast de bij algemene maatregel van bestuur aangewezen ambtenaren.
2. De in het eerste lid bedoelde ambtenaren zijn bevoegd tot het opleggen van een administratieve sanctie ter zake van de door hen of op geautomatiseerde wijze vastgestelde gedragingen aan personen die de leeftijd van twaalf jaren hebben bereikt.
3. De officier van justitie in het arrondissement waar de in het eerste lid bedoelde ambtenaren optreden, houdt toezicht op de wijze waarop zij van de hun verleende bevoegdheid gebruik maken. Hij kan daaromtrent beleidsregels vaststellen. Bij algemene maatregel van bestuur worden regels gesteld omtrent het toezicht op de wijze waarop de in het eerste lid bedoelde ambtenaren van de hun verleende bevoegdheid gebruik maken en de intrekking van die bevoegdheid.
4. Het College van procureurs-generaal houdt toezicht op de bij deze wet geregelde handhaving van verkeersvoorschriften. Het geeft daartoe bevelen aan de hoofden van de arrondissementsparketten.

Artikel 34

1. Met geldboete van de tweede categorie wordt gestraft:
 - a. hij die niet voldoet aan vordering van een krachtens artikel 3, eerste lid, aangewezen toezichthouder;
 - b. hij die de gegevens waarop de in het eerste lid bedoelde vordering betrekking heeft, onjuist opgeeft;
 - c. hij die niet voldoet aan de in artikel 30 omschreven verplichting.
2. Het strafbare feit is een overtreding.

Bijlage:

een voertuig op een zodanige wijze laten staan waardoor op de weg gevaar wordt/kan worden veroorzaakt, dan wel het verkeer wordt/kan worden gehinderd.

Wegenverkeerswet 1994

Artikel 5

Het is een ieder verboden zich zodanig te gedragen dat gevaar op de weg wordt veroorzaakt of kan worden veroorzaakt of dat het verkeer op de weg wordt gehinderd of kan worden gehinderd.

Algemene wet bestuursrecht

Artikel 5:16

Een toezichthouder is bevoegd inlichtingen te vorderen.

Ambtsinstructie voor de politie, de Koninklijke marechaussee en andere opsporingsambtenaren

Artikel 22

1. De ambtenaar kan een persoon die rechtens van zijn vrijheid is beroofd, ten behoeve van het vervoer handboeien aanleggen.
2. De maatregel, bedoeld in het eerste lid, kan slechts worden getroffen, indien de feiten of omstandigheden dit redelijkerwijs vereisen met het oog op gevaar voor ontvluchting, dan wel met het oog op gevaar voor de veiligheid of het leven van de persoon die rechtens van zijn vrijheid is beroofd, van de ambtenaar of van derden.
3. De in het tweede lid bedoelde feiten of omstandigheden kunnen slechts gelegen zijn in:
 - a. de persoon die rechtens van zijn vrijheid is beroofd, of
 - b. de aard van het strafbare feit op grond waarvan de vrijheidsbeneming heeft plaatsgevonden, één en ander in samenhang met de wijze waarop en de situatie waarin het vervoer plaatsvindt.

